GAZETA URZĘDOWA

ZARZĄDU MIEJSKIEGO W STOŁ. KRÓL. MIEŚCIE KRAKOWIE

31 SIERPNIA 1934 R. Nr. 8. ROCZNIK LV.

TREŚĆ:

DZIAŁ URZĘDOWY:

DZIAŁ NIEURZĘDOWY:

DZIAŁ URZĘDOWY.

84.

Nr. VII. P. bud. 68/34.

ZARZĄDZENIE
Ministra Spraw Wewnętrznych
z dnia 13 lipca 1934 r.

w sprawie miejscowych przepisów o usuwaniu nieczystości i wód opadowych dla stoł. król m. Krakowa.

Na podstawie postanowień art. 408 pkt. 12 i 14, art. 409 pkt. 10, art. 410 pkt. 9 i 12 i art. 415 pkt. a rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16-go lutego 1928 roku o prawie budowlanem i zabudowaniu osiedli (Dz. U. R. P. Nr. 23, poz. 202) w brzmieniu, nadanem rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 grudnia 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 663), na wniosek Wojewody Krakowskiego z dnia 9 lipca 1934 r. Nr. SA. IV.-8-6-34 r., oparty na uchwale Rady Miejskiej w Krakowie z dnia 5 lipca 1934 r. zarządzam co następuje:

I. Przepisy ogólne.

§ 1. (1) Każda nieruchomość, z wyjątkiem państwowych, zabudowana budynkami przeznaczonymi na pobyt ludzi, lub na stajnie, obory, chlewy i garaże, lub przeznaczonymi na przetwórnie produktów spożywczych, powinna być po otwarciu kanału gminnego w ulicy lub placu, przy których jest położona, zaopatrzona przez właścicieli w domowe urządzenia kanalizacyjne i przyłączona do sieci kanalizacji gminnej w terminie 1 roku od daty ogłoszenia przez Zarząd Miejski otwarcia kanału gminnego.

(2) W terminie 1 roku od dnia wejścia w życie niniejszych przepisów każda nieruchomość, określona w ust. 1 niniejszego paragrafu, położona przy ulicy lub placu, w których kanał gminny istnieje, powinna być przez właściciela zaopatrzona w domowe urządzenia kanalizacyjne i przyłączona do sieci kanalizacji gminnej.

§ 2. W razie nadbudowy, powiększenia lub przebudowy budynków, o których mowa w § 1, położonych przy ulicy lub placu, w których istnieje kanał gminny, powinny być części nadbudowane, powiększone lub przebudowane przez właścicieli zaopatrzone w domowe urządzenia kanalizacyjne i przyłączone do sieci kanalizacji gminnej przed oddaniem ich do użytku.

§ 3. (1) Wszystkie nieruchomości, z wyjątkiem państwowych, niezabudowane w chwili otwarcia kanału gminnego w ulicy lub placu, przy których są położone, powinny być przez właścicieli zaopatrzone w domowe urządzenia kanalizacyjne i przyłączone do sieci kanalizacji gminnej po ich zabudowaniu budynkami, określonemi w § 1, a przed oddaniem budynków do użytkowania.

(2) Przepisy paragrafów 1, 2 i ustępu 1 niniejszego

paragrafu nie mają zastosowania do zakładów przemysłowych i górniczych, tudzież do grup budynków, jak np. kolonje robotnicze, gdy te zakłady lub grupy budynków posiadają urządzenia kanalizacyjne, działające w sposób, uznany przez władze za właściwy.

§ 4. (1) Nieruchomości niezabudowane, z wyjątkiem państwowych, położone przy ulicach lub placach, w których kanał gminny istnieje, powinny być na żądanie Zarządu Miejskiego przez właścicieli skanalizowane i przyłączone do sieci kanalizacji gminnej, o ile to będzie uznane za konieczne ze względów zdrowotnych.

(2) Ponadto, ze względu na lokalne warunki na nieruchomościach o kilku frontach, Zarząd Miejski może zażądać wybudowania kilku kanałów domowych i połączenia tych kanałów z odnośnemi kanałami gminnemi.

§ 5. (1) W przypadkach, gdy warunki lokalne uniemożliwiają skanalizowanie nieruchomości lub gdy koszt tego skanalizowania jest zbyt wysoki w stosunku do wartości nieruchomości, a usuwanie wód opadowych i ściekowych jest należycie zabezpieczone w inny sposób, Zarząd Miejski może odroczyć w drodze wyjątku termin, określony w § 1.

(2) Z chwilą ustania powodów odroczenia traci ono swą ważność.

§ 6. Nieruchomości, położone przy ulicach lub placach, w których istnieje kanalizacja rozdzielcza, powinny być przez właścicieli zaopatrzone w urządzenia kanalizacyjne, odprowadzające osobno treść kanałową i osobno wody opadowe, oraz przyłączone do właściwych kanałów gminnych.

§ 7. Budynki, określone w § 1, wznoszone na nieruchomościach, położonych przy ulicach lub placach nieskanalizowanych, powinny być projektowane tak, aby po skanalizowaniu danej ulicy lub placu urządzenie spłukiwanych ustępów i innych części kanalizacji wewnątrz budynku nie natrafiało na trudności natury technicznej.

§ 8. O czasie otwarcia kanału gminnego na danej ulicy lub placu Zarząd Miejski powinien zawiadomić wszystkich właścicieli nieruchomości, położonych przy tejże ulicy lub placu.

§ 9. W razie niewykonania przez właściciela domowych urządzeń kanalizacyjnych w terminach, względnie okresach ustalonych po myśli §§ 1, 2 i 3 Zarząd Miejski ma prawo wykonać będące w mowie urządzenia na koszt właściciela.

§ 10. (1) Przyłączenia domowych urządzeń kanalizacyjnych do kanałów gminnych wykonuje Zarząd Miejski na koszt właściciela nieruchomości przez wybudowanie przykanalika (złącza) od granicy nieruchomości do kanału gminnego.

(2) Właściciel nieruchomości powinien przed rozpoczęciem robót wpłacić do kasy miejskiej potrzebną na ten cel zaliczkę w wysokości, określonej przez Zarząd Miejski.

Utrzymanie przykanalików w należytym stanie należy do Zarządu Miejskiego, jeżeli jednak uszkodzenie lub nieprawidłowe działanie przykanalika wywołane zostało niewłaściwem używaniem lub wadliwem działaniem urządzeń kanalizacyjnych na nieruchomości, koszty naprawy ponosi właściciel nieruchomości.

§ 11. (1) Nieruchomości powinny być skanalizowane oddzielnie w ten sposób, aby urządzenia kanalizacyjne stanowiły odrębną całość dla każdej nieruchomości osobno.

(2) Powstałe z fizycznego podziału nieruchomości powinny być przez właścicieli zaopatrzone w oddzielne urządzenia kanalizacyjne.

§ 12. Do kanałów gminnych powinny być drogą podziemną odprowadzane z nieruchomości wody opadowe i treść kanałowa tj. wszystkie ścieki domowe, kuchenne, kąpielowe, gospodarcze, woda z centralnego ogrzewania, rozwodnione wydzieliny (ekskrementy) ludzkie i płynne zwierzęce, ścieki fabryczne i przemysłowe itp.

§ 13. (1) Zabrania się odprowadzania do kanałów gminnych:

a) twardego osadu, śmieci, gruzu, żwiru, piasku, popiołu, wydzielin zwierzęcych stałych,

b) stałych odpadków gospodarstwa domowego, jak obierzyny, kości, skorupy, szmaty, wata, pierze itp.

c) stałych i płynnych substancyj, które wskutek swego składu chemicznego mogłyby uszkadzać kanały lub działać szkodliwie na ich trwałość, względnie czyniłyby niebezpieczną obsługę kanałów, oraz sybstancyj o temperaturze powyżej 40° C,

d) substancyj wybuchowych i łatwopalnych, jak benzyna, eter, alkohol itp.

(2) Odprowadzana do kanałów gminnych treść urządzeń kanalizacyjnych zakładów dla chorych zakaźnie ludzi i zwierząt powinna być uprzednio zdezynfekowana.

(3) Odprowadzane do kanałów gminnych substancje zawierające zasady lub kwasy, powinny być uprzednio zneutralizowane.

(4) Zarząd miejski może zabronić lub ograniczyć odprowadzanie do kanałów gminnych ścieków z fabryk, zakładów przemysłowych itp., jeżeli takie ścieki ze względu na ich ilość lub właściwości chemiczne mogą oddziaływać szkodliwie na urządzenia kanalizacyjne gminne.

§ 14. Odprowadzanie wód z drenażów i ze stałych lodowni o charakterze przemysłowym do kanałów gminnych może być dozwolone tylko pod warunkiem zastosowania środków wykluczających zamulanie gminnych przewodów kanalizacyjnych i przedostawanie się treści kanałowej i gazów kanałowych do gruntu.

§ 15. (1) Każda nieruchomość, przyłączona do sieci kanalizacjnej, musi być równocześnie połączona z siecią wodociągową gminną, o ile na danej ulicy lub placu istnieje wodociąg gminny.

(2) Od tego obowiązku Zarząd Miejski może zwolnić właścicieli poszczególnych nieruchomości w przypadkach, zasługujących na uwzględnienie zwłaszcza, gdy chodzi o nieruchomości, posiadające własny racjonalnie urządzony wodociąg domowy, dostarczający w dostatecznej ilości wodę zdatną do picia.

§ 16. W budynkach, wzniesionych przed wejściem w życie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 lutego 1928 roku o prawie budowlanem i zabudowaniu osiedli (Dz. U. R. P. Nr. 23, poz. 202) powinien być:

a) urządzony w każdem mieszkaniu, złożonem z 3-ch lub więcej izb (2 pokoje i kuchnia), osobny, zabezpieczony przed działaniem mrozu, spłukiwany wodą i skanalizowany ustęp o wymiarach conajmniej 0,85 × 1,15 mtr.,

b) dla mieszkań mniejszych, nie posiadających osobnych ustępów, urządzony na każdej kondygnacji, zabezpieczony przed działaniem mrozu, spłukiwany wodą i ska-

nalizowany wspólny ustęp o tylu komórkach, aby na każde trzy mieszkania jednoizbowe lub dwa dwuizbowe przypadała conajmniej jedna komórka; każda komórka powinna być urządzona w wymiarach najmniej 0,85 × 1,15. Zarząd Miejski może zwolnić od tego obowiązku właściciela nieruchomości pod warunkiem urządzenia ustępu w inny sposób, dogodny dla mieszkańców.

§ 17. W budynkach wzniesionych, nadbudowanych, powiększonych lub przebudowanych, zarówno jak i w budynkach wznoszonych po wejściu w życie rozporządzenia Prezydenta Rzplitej z dnia 16 lutego 1928 roku o prawie budowlanem i zabudowaniu osiedli (Dz. U. R. P. Nr. 23, poz. 202) powinien być urządzony w każdem mieszkaniu osobny, zabezpieczony przed działaniem mrozu, spłukiwany wodą i skanalizowany ustęp o wymiarze 0,85 × 1,15 mtr. Zarząd Miejski może zwolnić od tego obowiązku właściciela nieruchomości pod warunkiem urządzenia ustępu w inny sposób, dogodny dla mieszkańców.

§ 18. Wszystkie zlewy, umywalki, wanny itp., zarówno istniejące, jak i nowoustawiane, w przyłączanych do sieci kanalizacji gminnej nieruchomościach powinny być bezpośrednio połączone z podziemnym przewodem odprowadzającym.

§ 19. Po przyłączeniu nieruchomości do sieci kanalizacji gminnej, istniejące doły kloaczne, osadniki, zbiorniki itp. powinny być opróżnione i zasypane, stare zaś podziemne przewody i kanały usunięte lub w skuteczny sposób unieruchomione.

§ 20. (1) Kanalizowanie piwnic i części nieruchomości położonych niżej od poziomu wody w kanale gminnym jest wzbronione.

(2) Zarząd miejski może zezwolić na taką kanalizację w przypadkach dostatecznie uzasadnionych pod warunkiem zabezpieczenia części kanalizowanych przed zalewem treścią kanałową za pomocą odpowiednich urządzeń i zaworów.

§ 21. Przepompowywanie ścieków z nieruchomości do kanału gminnego może być dokonywane tylko w wyjątkowych przypadkach i to w sposób, uznany przez Zarząd Miejski za właściwy.

§ 22. Właściciel nieruchomości nie ma prawa żądać wynagrodzenia za szkody wyrządzone cofkami spiętrzonych wód w kanałach gminnych.

§ 23. (1) Właściciel nieruchomości, zamierzający ją skanalizować i przyłączyć do kanału gminnego powinien przed wniesieniem prośby o zezwolenie na skanalizowanie nieruchomości w myśl artykułu 333 lit. d. rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 lutego 1928 r. o prawie budowlanem i zabudowaniu osiedli (Dz. U. R. P. Nr. 23, poz. 202) zwrócić się do Zarządu Miejskiego o udzielenie szczegółów technicznych, potrzebnych do sporządzenia projektu kanalizacyjnego.

(2) Szczegółów tych Zarząd Miejski udzielić powinien w terminie nie dłuższym, niż dwa tygodnie.

§ 24. Rozpoczęcie budowy kanalizacji dla nieruchomości powinno być zgłoszone w Zarządzie Miejskim na 24 godziny przedtem.

§ 25. Używanie wykonanych urządzeń kanalizacyjnych na nieruchomości dozwolone jest po uzyskaniu pozwolenia Zarządu Miejskiego.

§ 26. Urządzenia kanalizacyjne na nieruchomościach, wykonane przed przyłączeniem ich do sieci kanalizacji gminnej, lub przed wejściem w życie niniejszych przepisów, powinny być przerobione o ile to jest niezbędne ze względów zdrowotnych lub dla dobrego działania urządzeń.

§ 27. Upoważnieni pracownicy Zarządu Miejskiego, wykonując nadzór nad stanem urządzeń kanalizacyjnych nieruchomości, mają prawo wolnego wstępu do wszystkich pomieszczeń, w których znajdują się urządzenia kanalizacyjne, między godziną 8 a 18-tą, w przypadkach zaś zagrażających bezpieczeństwu publicznemu o każdym czasie.

§ 28. (1) Za korzystanie z sieci kanalizacji gminnej lub za prawo takiego korzystania na nieruchomościach, które zostały połączone z kanałami gminnemi albo powinny być połączone z temi kanałami na podstawie §§ 1, 2 i 3, Zarząd Miejski pobiera opłaty według taryfy.

(2) Opłaty te uiszczają właściciele nieruchomości w ciągu 14-tu dni od dnia doręczenia nakazu płatniczego.

(3) Opłaty nieuiszczone w terminie, będą ściągane według przepisów, dotyczących ściągania samoistnych danin komunalnych.

II. Przepisy techniczne.

§ 29. Rury i wszelkie urządzenia kanalizacyjne na nieruchomościach powinny być umieszczone i zbudowane tak, aby były należycie zabezpieczone przed działaniem mrozu.

§ 30. Przewody, odprowadzające ścieki z poszczególnych części nieruchomości do kanału gminnego, powinny być ułożone, o ile możności, w kierunkach prostych najkrótszych, powinny posiadać odpowiedni spadek i stanowić łącznie sieć dobrze przewietrzaną i przepłukiwaną. Przewody powinny być układane, o ile możności zewnątrz budynków. Przewody drugorzędne, odprowadzające ścieki, z rur pionowych lub innych punktów kanalizacyjnych, powinny być wyprowadzane nazewnątrz drogą najkrótszą.

Przewody należy układać, o ile możności, równolegle do najbliższej ściany w odpowiedniej od niej odległości ze względu na zachowanie fundamentów. Zmiany kierunku przewodów wykonywać się powinno zapomocą krzywek dla linji głównych o promieniu nie mniejszym od 10 średnic a dla przewodów drugorzędnych o promieniu nie mniejszym od 5 średnic odnośnych przewodów.

(3) Połączenie boczne jednej rury z drugą należy urządzać pod kątem nie większym od 60⁰.

§ 31. (1) Wierzch przewodu, ułożonego pod podłogą pomieszczenia ciepłego, powinien być pokryty warstwą o grubości conajmniej 0·30 mtr.

(2) Wierzch przewodu, leżącego poza obrębem budynku, powinien znajdować się co najmniej na głębokości 1.50 mtr. pod powierzchnią terenu w celu zabezpieczenia od zamarzania. Te same zagłębienia pod powierzchnią należy zachować względem wszystkich umieszczonych nazewnątrz zasów, zaworów i zgięć przy podstawie rur spustowych.

(3) W przypadkach, gdy warunki techniczne stoją na przeszkodzie w zachowaniu podanej wyżej głębokości zagłębienia przewodów, Zarząd miejski może zezwolić na płytsze zagłębienie pod warunkiem zabezpieczenia przewodu od zamarzania.

§ 32. Od najniedogodniej położonego punktu nieruchomości aż do kanału gminnego powinien być zachowany ciągły spadek. Ta sama zasada stosuje się do wszystkich drugorzędnych przewodów odpływowych, łączących się z głównym przewodem podwórzowym lub kanałem gminnym. Wyjątki mogą być dozwolone dla przewodów małozanieczyszczonej wody w górnych częściach sieci domowej, jeżeli przez zmniejszenie spadków takich przewodów można będzie osiągnąć odpowiedniejsze spadki dla ścieków brudnych.

Gdyby ciągły spadek przewodu głównego przekraczał 2%, spadek zaś drugorzędnych przewodów 3%, w takim razie dozwolonym może być przełom spadku pod tym jednak warukiem, ażeby punkt przełomu nie był pod jezdnią i żeby najmniejszy spadek wyniósł w każdym razie co najmniej 2% dla głównych i 3% dla drugorzędnych przewodów. Największy spadek głównych przewodów kanalizacyjnych nie powinien przekraczać 20%, drugorzędnych 40%, przewodów od deszczówek 60%.

§ 33. (1) Najmniejsze dopuszczalne spadki przewodów odpływowych dla nieruchomości powinny wynosić:

dla przewodów o średnicy	100 mm.	0.03
„ „ „	150 „	0.02
„ „ „	200 „	0.015
„ „ „	250 „	0.01
„ „ „	300 „	0.01

(2) Spadki mniejsze od wyżej wskazanych mogą być stosowane tylko w wyjątkowych przypadkach pod warunkiem zabezpieczenia odpowiedniego przemywania przewodów za pomocą specjalnych urządzeń.

(3) Jeżeli przy zaprojektowaniu części przewodów odpływowych pod podłogą piwnic lub suteren okaże się, iż spadek całego przewodu miałby być mniejszy od wyżej wskazanego spadku minimalnego, to rury powinny być układane nad podłogą i ze spadkiem najodpowiedniejszym. W tym przypadku rury należy układać na wspornikach metalowych umocowanych w murze albo też na słupach murowanych. Każda rura powinna być podparta przynajmniej w dwóch punktach.

(4) O ile ciągły spadek przewodu głównego przekracza 2%, spadek zaś drugorzędny przewodu 3%, może być w takim razie dozwolony przełom spadku pod tym jednak warunkiem, ażeby punkt przełomu nie był pod jezdnią i żeby najmniejszy spadek wyniósł w każdym razie conajmniej 2% dla główrych i 3%, dla drugorzędnych przewodów. Największy spadek głównych przewodów kanalizacyjnych nie powinien przekraczać 20% drugorzędnych 40% przewodów wód opadowych 60%, przyczem największy dozwolony spadek wynosi dla rur betonowych 5%, dla kamionkowych 15%, dla rur żelaznych 60%.

§ 34. (1) Średnice przewodów spustowych (pionów) i ich odgałęzień powinny conajmniej wynosić:

od kilku zlewów kuchennych, wanien, umywalek lub pisuarów	70 mm.
od pojedynczego zlewu kuchennego, zmywaka, wanny, umywalni lub pisuaru	50 „
od ustępów spłókiwanych	100 „
od rynien wód opadowych z ganków i balkonów	50 mm. do 70 „
od rynien wód opadowych z dachów	100 „ do 150 „

(2) Średnice przewodów odpływowych powinny conajmniej wynosić:

od zwykłych kuchen, pralni, łazienek, pisuarów, pojedynczych ustępów spłókiwanych, wpustów stajennych i piwnicznych i t. p.	100 mm
od dużych kuchen (restauracyjne, hotelowe) dwóch lub większej ilości ustępów spłókiwanych, wpustów podwórzowych oraz przy kilku przewodach odpływowych razem połączonych	100 do 150 „
od rynien opadów atmosferycznych	150 „
od głównego przewodu podwórzowego	150 do 200 mm.

i więcej w razie potrzeby,

(3) przewody odpływowe, łączące się z sobą, powinny zawsze przechodzić w przewody o większej średnicy.

(4) Średnice przewodów odpływowych, nie wyłączając przewodu głównego, powinny być stosowane możliwie najoszczędniej z zachowaniem rozmiarów wyżej podanych.

(5) Dla nieruchomości ponad 3.000 m^2 powierzchni oraz w razie projektowanej większej ilości ustępów, średnice przewodów powinny być wyznaczone na podstawie osobnego obliczenia.

§ 35. (1) Przewody spustowe wewnątrz budynku należy ustawiać pionowo. Zabrania się ustawiania tych przewodów pochyło pod kątem do pionu większym niż 45°.

(2) Połączenia rur spustowych należy urządzać pod kątem nie większym nad 45° licząc w kierunku biegu wody.

(3) Przewody spustowe i wchodzące do nich rozgałęzienia ustawia się od góry do dołu swobodnie przy ścianie lub w odpowiednich wnękach z należytem umocowaniem. Przewody te mogą być zakryte lub zaszalowane, zabrania się natomiast zamurowywania ich na stałe.

(4) Rury spustowe od ustępów spłókiwanych, zlewów, wanien, umywalek, pisuarów i t. p. mogą być prowadzone oddzielnie lub łączyć się dla kilku przewodów z obu powyższych grup do jednej rury spustowej, pod warunkiem jednak zabezpieczenia syfonów przed opróżnianiem się i wysychaniem.

(5) Zabrania się łączenia przewodów wód opadowych z rurami spustowemi wewnętrznych urządzeń kanalizacyjnych na nieruchomości i odwrotnie.

§ 36. (1) Przewody spustowe powinny być wyprowadzone dla wentylacji ponad dach powyżej okien i wogóle otworów do wnętrza budynku, znajdujących się w odległości mniejszej od 4 mtr. (licząc w planie) od tych przewodów.

(2) Rury wentylacyjne powinny tworzyć pionowe przedłużenia przewodów spustowych.

(3) Średnica rur wentylacyjnych powinna równać się średnicy odpowiedniego przewodu spustowego.

(4) Górna część rury wentylacyjnej w odległości 0.5 m. od dachu powinna być powiększona w średnicy przynajmniej o 100 mm. wyprowadzona do wysokości 0.5 m. do 1 mtr. ponad dach, ponadto rura ta powinna być zaopatrzona w daszek ochronny.

(5) Połączenie dwóch lub kilku rur wentylacyjnych może być dozwolone tylko wyjątkowo i pod warunkiem,

ażeby przekrój rur połączonych nie był mniejszy od sumy przekrojów rur łączonych i ażeby miejsce połączenia położone było wyżej od najwyższego dopływu ścieku. Zabronione są ruchome lub też skomplikowane przyrządy wentylacyjne.

(6) Nie wolno wprowadzać rur wentylacyjnych ani do kanałów kominowych ani do kanałów wentylacyjnych z mieszkań.

§ 37. (1) Przyrządy odprowadzające ścieki do rur spustowych, lub odpływowych powinny być zaopatrzone w zamknięcia wodne lub oliwne (syfony).

(2). Rury spustowe wód opadowych połączone z odpływowemi przewodami kanalizacyjnemi, nie wymagają takiego zamknięcia z wyjątkiem tych, których górne wyloty leżą poniżej okien i znajdują się od tych ostatnich w odległości mniejszej niż 4 m. W tych ostatnich przypadkach rury wód opadowych powinny posiadać zamknięcia wodne umieszczone przy ich podstawie, oraz skrzynki z kratami ochronnemi.

(3) Syfony powinny posiadać otwory łatwo dostępne do czyszczenia; otwory te wewnątrz domu powinny zamykać się hermetycznie.

(4) Syfon powinien znajdować się tuż pod muszlą ściekową, odprowadzające zaś ramię jego powinno łączyć się z rurą spustową lub odpływową możliwie bezpośrednio.

(5) Syfony nie mogą być zakładane na wspólnych przewodach odpływowych.

(6) Za najodpowiedniejsze zamknięcia wodne lub oliwne uważa się rury gładkie, zgięte w formie litery U lub S, zatrzymujące w sobie stale wodę lub oliwę, mogą być jednak używane zamknięcia wodne także innych systemów, o ile trwałość i dokładność działania ich uznaną będzie za nieulegającą wątpliwości.

(7) Wysokość zamknięcia wodnego w syfonie powinna wynosić:

przy ustępach spłókiwanych, pisuarach, zlewach, wannach, umywalkach itp. conajmniej	75 mm.
przy wpustach conajmniej	100 mm.
przy rurach wód opadowych co najmniej 100 do	150 mm.

(8) Średnice rur syfonowych powinny być równe średnicom rur, z któremi są połączone, oraz wynosić:

przy muszlach zlewowych, umywalkach, wannach, i wpustach podłogowych	50 mm.
przy umywalniach, małych zlewach laboratoryjnych, pisuarach itp.	40 mm.
przy muszłach ustępów spłókiwanych . . .	100 mm.
przy rurach wód opadowych z ganków i balkonów 50 do	80 mm.
przy rurach wód opadowych z dachów 100 do	150 mm.
przy wpustach w suterenach i piwnicach . .	100 mm.
przy wpustach podwórzowych	150 mm.

(9) Urządzenia kanalizacyjne z wyjątkiem muszel ustępowych oraz spustów piwnicznych, podwórzowych i podłogowych, powinny być zaopatrzone przed syfonami w przytwierdzoną na stałe kratę, której oka nie powinny być większe niż 5 mm., ogólna zaś powierzchnia otworów powinna równać się conajmniej przekrojowi syfonów w świetle. Wpusty piwniczne, podwórzowe i podłogowe powinny być zaopatrzone w kratki odejmowane. Muszle ustępów spłukiwanych nie powinny posiadać kratek.

§ 38. (1) W celu zabezpieczenia nisko położonych pomieszczeń od zalewu przez wody burzowe z kanałów gminnych, należy stosować zasuwy zamykane ręcznie. o konstrukcji umożliwiającej szybkie zamknięcie.

(2) Prócz zamknięć ręcznych można stosować dodatkowe urządzenia automatyczne.

(3) Zamknięcia takie powinny być zakładane w ten sposób, aby nie tamowały przepływu ścieków z urządzeń wyżej położonych.

§ 39. (1) Spustowe rury wód opadowych, połączone bezpośrednio z siecią kanalizacji gminnej, powinny być ustawione pionowo.

(2) Rury, odprowadzające wody opadowe z dachów pokrytych łupkiem, dachówką lub innym materjałem, mogącym spowodować zanieczyszczenie rur odpływowych, należy zaopatrzyć u dołu w skrzynki żeliwne z kratkami i otworami do usuwania zanieczyszczenia.

§ 40. (1) Wody z podwórzy, dróg i wogóle z powierzchni terenu powinny być odprowadzane za pomocą wpustów.

(2) Wszystkie wpusty powinny być zaopatrzone w syfony, w dostatecznie gęste kratki i nieprzepuszczalne studzienki osadowe, celem zatrzymywania osadu, gruzu i śmieci.

(3) We wpustach, wystawionych na działanie mrozu, poziom wody w studzienkach osadowych i syfonach powinien znajdować się na głębokości, zabezpieczonej przed zamarzaniem, t. j. głębiej niż 1.50 m. pod powierzchnią ziemi.

(4) Powierzchnia terenu dookoła wpustu powinna być wybrukowana lub wybetonowana.

§ 41. (1) Urządzenia zlewowe wszelkiego rodzaju powinny posiadać kratki (sitka), stanowiące części urządzenia zlewowego lub przymocowane na stałe przed syfonem. Zlew powinien być zaopatrony w kurek wodociągowy do przemywania miski zlewowej z syfonu.

(2) Zmywaki i zlewy w większych kuchniach powinny być zaopatrzone w urządzenia do zatrzymywania zawartych w ściekach tłuszczów (łapacze tłuszczów), posiadające powierzchnię dostateczną do ochładzania ścieków; urządzenia te powinny mieć łatwo dostępne otwory do czyszczenia.

(3) Podłogi pod zlewami, przeznaczonemi dla wspólnego użytku kilku mieszkań i w łazienkach, powinny być nieprzepuszczalne.

(4) Zlewy, zmywaki, umywalnie itp. urządzenia powinny być umieszczone na odpowiedniej wysokości przy ścianach i przytwierdzone do nich bądź śrubami mosiężnemi, bądź wkręconemi w zaprawione w ścianie korki drewniane, bądź też ustawione na umocowanych do ściany wspornikach.

§ 42. Rury przelewowe od rezerwoarów, zbiorników wód opadowych, fontan i wogóle takie rury, które nie zapewniają ciągłego odświeżania wody w syfonie, nie mogą być łączone bezpośrednio z przewodami kanalizacyjnymi; rury takie powinny być wyprowadzane wprost na zewnątrz lub też łączone rurą zakończoną nad wpustem lub zlewem, posiadającym warunki odświeżania wody w syfonie.

§ 43. (1) Ustępy powinny być urządzane w pomieszczeniach oddzielonych od izb mieszkalnych. Wymiary ustępów na jedną muszlę powinny wynosić conajmniej 0.85×1.15 mtr. Ustęp powinien być dostatecz-

nie oświetlony zapomocą okna lub sztucznego światła i powinien być zaopatrzony w oddzielny przewód wentylacyjny. Podłoga powinna być wykonana z nieprzepuszczalnego materjału, wykluczającego zamakanie stropu. Ściany do wysokości 1.2 m. od podłogi powinny być nieprzesiąkliwe i zupełnie gładkie.

(2) Ustępy wspólne w budynkach mieszkalnych powinny znajdować się w pomieszczeniach murowanych, o żelbetonowym lub ceglanym stropie, z bezpośredniem dojściem. Pomieszczenia te powinny posiadać podłogę nieprzepuszczalną i odpowiednią wentylację.

(3) O ile warunki lokalne nie stoją na przeszkodzie, pomieszczenia ustępów wspólnych powinny być podpiwniczone dla ułatwienia dostępu do rur kanalizacyjnych w celu ich rewizji.

(4) Muszle ustępowe siedzeniowe powinny być ze wszystkich stron odkryte i dostępne dla utrzymania ich w czystości. Oszalowanie ich deskami oraz obmurowywanie lub zabetonowanie jest niedopuszczalne. Muszle włoskie (rzymskie) powinny być wpuszczone w płytę wzniesioną nad posadzką.

(5) Muszle ustępowe siedzeniowe powinny być umocowane śrubami mosiężnemi do korków drewnianych. umieszczonych w posadzce pod muszlą i zalanych zaprawą cementową.

(6) Muszle ustępowe powinny być tak urządzone, żeby w muszli pozostawała woda w warstwie przynajmniej 40 mm. głębokości i, żeby cała powierzchnia muszli była należycie spłukiwana wodą i powinny posiadać zamknięcie wodne, umieszczone bezpośrednio pod muszlą.

(7) Siedzenia na muszlach powinny być z trwałego drzewa grubości conajmniej 2 cm. umocowane na zawiasach, podnoszone ręcznie lub automatycznie.

(8) Odgałęzienie od rury spustowej pod ustęp (mierzone poziomo), nie powinno być dłuższe nad 1,25 m. przy większej długości tego odgałęzienia należy je zaopatrzyć w specjalną rurę wentylacjalną.

(9) Ustęp powinien być zaopatrzony w zbiornik płóczący (płóczkę), umieszczony nie niżej niż 1.60 m. nad siedzeniem oraz w przyrząd do spuszczania wody.

(10) Rury spłókujące pomiędzy płóczką a muszlą powinny być ołowiane, żelazne ocynkowane, lub stalowe, prawidłowo wygięte i przymocowane do ściany. Połączenie ich z muszlą ustępową powinno być dokonane za pomocą stożka gumowego, umocowanego do rury i muszli drutem.

(11) Średnica rury łączącej płóczkę z muszlą ustępową powinna wynosić w świetle conajmniej 30 mm.

(12) Przy każdem spłókiwaniu muszli powinno się wylewać z płóczki conajmniej 8 litrów wody w ciągu 3—5 sekund.

(13) Do spłókiwania muszel ustępowych można zastosować również i inne urządzenia spłókujące (np. przyciskowe) uznane przez Zarząd Miejski za odpowiednie.

(14) Do jednej rury spustowej nie wolno łączyć na jednej kondygnacji więcej niż 3 muszle ustępowe.

(15) Zabrania się urządzania ustępów, w których nieczystości przechodzą przez ruchome urządzenia, jak zawory, zasuwy itp. Przemywanie muszli ustępowych za pomocą urządzeń automatycznych jest dopuszczalne, o ile one gwarantują trwałe i skuteczne działanie.

(16) W przypadkach zasługujących na uwzględnienie Zarząd Miejski może zezwolić na odstępstwa od postanowień, zawartych w niniejszym paragrafie.

§ 44. (1) Pisuary powinny być urządzane w formie gładkich muszel ściennych, posiadających w dnie sitko, przytwierdzone na stałe do korpusu, albo w formie otwartych żłobków naziemnych z odpowiednią pionową częścią ścienną, wyrobionych z materjału o powierzchni zupełnie gładkiej i niewsiąkliwej. Pisuary powinny być zaopatrzone w należyte zamknięcia wodne lub oliwne i w stałe lub perjodyczne spłókiwanie z oddzielnych rezerwoarów, spuszczających każdorazowo nie mniej niż 2,5 litra czystej wody.

(2) Pisuary powinny być umieszczane przy ścianach w sposób podany w § 41 w ustępie końcowym.

§ 45. (1) Na rurach odpływowych, w razie uznanej przez Zarząd Miejski potrzeby, powinny być urządzone w odpowiednich miejscach zamykane hermetycznie otwory rewizyjne do przeczyszczania rur.

(2) Części rur odpływowych, zaopatrzone w takie otwory (czyszczaki), mogą być umieszczone w studzienkach w świetle conajmniej 0.80 m. celem dogodnego do nich dostępu.

§ 46. Przy kanalizowaniu fabryk, z których są odprowadzane cuchnące fabryczne ścieki, do wentylacji odnośnych kanałów powinny być użytkowane o ile możności kominy fabryczne i paleniska pod kotłami. W tym celu należy przeprowadzić rury o stosowanej średnicy pod same paleniska kotłów.

§ 47. (1) Ścieki fabryczne i przemysłowe, które ze względu na ich jakość mogłyby szkodliwie oddziaływać na urządzenia kanalizacyjne gminne, powinny być odpowiednio unieszkodliwione przed wpuszczeniem ich do sieci kanalizacji gminnej, stosownie do właściwości ścieków, przyczem główna linja odpływowa z nieruchomości powinna być zaopatrzona przed wlotem do kanału gminnego w zasuwę, pozwalającą w razie potrzeby wyłączyć całkowicie dopływ ścieków fabrycznych do kanału.

(2) O sposobie unieszkodliwienia ścieków fabrycznych i przemysłowych, oraz przydatności przeznaczonych do tego celów urządzeń decyduje w każdym poszczególnym przypadku Zarząd Miejski.

§ 48. Na przewody spustowe i odpływowe z wyjątkiem przypadków, niżej w § 49 wyszczególnionych, powinny być używane rury żeliwne z uszczelnieniem na sznur i ołów.

§ 49. (1) Zewnątrz budynku, w odległości conajmniej 2,0 m. od ścian, mogą być zakładane przewody odpływowe z rur kamionkowych z połączeniem na sznur smołowy i kit asfaltowy.

(2) W przypadkach, zasługujących na uwzględnienie, Zarząd Miejski może pozwolić na wykonanie przewodów odpływowych zewnątrz budynku z rur betonowych, felcowanych, z uszczelnieniem na kit asfaltowy i cement względnie przy rurach z kielichami na sznur, kit asfaltowy i cement, albo z rur kamionkowych i betonowych z uszczelnieniem jak przy rurach kamionkowych.

(3) Nie wolno wykonywać przewodów odpływowych z rur kamionkowych lub betonowych w miejscach, gdzie przewody leżą blisko korzeni drzew, studzien, głębszych piwnic i wogóle tam, gdzie wymagana jest niezawodna szczelność.

(4) Połączenia odpływów do zlewów, umywalek lub pisuarów z przewodami spustowemi mogą być ołowiane lub żelazne ocynkowane o średnicy odpowiedniej do syfonu.

(5) Powiększona w średnicy nasada rury wentylacyjnej wyprowadzonej ponad dach, powinna być wykonana z blachy cynkowej lub z innego odpowiedniego materjału.

§ 50. (1) Syfony powinny być sporządzone z następujących materjałów:

a) przy średnicy 40 mm — ołowiane lub mosiężne, niklowane w jednej sztuce,

b) przy średnicy 50 mm — żeliwne w jednej sztuce,

c) przy średnicy 100 mm — dla pojedynczych ustępów żeliwne, o ile nie stanowią całości z muszlą ustępową i nie są wykonane z tegoż, co muszla materjału,

d) przy srednicy 100 mm — przy grupowych ustępach, wpustach piwnicznych, łapaczach tłuszczu, rurach wód opadowych — żeliwne,

e) przy średnicy 100 mm i więcej — od wpustów podwórzowych żeliwne lub kamionkowe, zależnie od tego z jakiego materjału zostanie wykonany przewód odpływowy od wpustu,

(2) Grubość ścianek syfonów nie powinna być mniejsza od grubości ścianek rur odpowiedniej średnicy i materjału,

(3) Syfony żeliwne, wymienione wyżej pod literami b) i c), powinny być wewnątrz starannie emaljowane,

(4) Przy połączeniu syfonów z rurami spustowemi dozwolone są połączenia kielichowe lub kołnierzowe z wyjątkiem syfonów ołowianych, przy których połączenie powinno być wykonane jako kołnierzowe, albo zapomocą mosiężnych łączników.

§ 51. (1) Wpusty podwórzowe powinny być kamionkowe, żeliwne lub betonowe, stosownie do materjałów przewodów odpływowych, z któremi mają być połączone.

(2) Wpusty podłogowe i suterenowe powinny być zawsze żeliwne.

(3) Również powinny być żeliwne wszelkie kraty, pokrywy i płyty, wpuszczane w powierzchnię podwórza lub podłogi.

§ 52 (1) Zmywaki powinny być kamionkowe, fajansowe, betonowe, kamienne, z kamienia nieporowatego, dobrze oszlifowanego i niepuszczającego wody lub metalowe nierdzewiejące.

(2) Zlewy kuchenne, umywalnie, wanny powinny być z kamienia, betonu, fajansu, kamionki, porcelany, nierdzewiejącego metalu lub żeliwa, przyczem w tym ostatnim przypadku powinny być przynajmniej od wewnątrz starannie emaljowane.

§ 53. (1) Muszle ustępowe i pisuarowe powinny być wykonane z fajansu, porcelany lub kamionki, starannie na jasno polewanej.

(2) W ustępach wspólnych mogą być stosowane muszle żeliwne wewnątrz emaljowane.

(3) Koryta pisuarów powinny być kamionkowe lub z innego odpowiedniego materjału.

§ 54. Studzienki powinny być wykonane z najlepszej prasowanej cegły na zaprawie cementowej, z betonu lub żelazo-betonu.

§ 55. (1) Rury spustowe wód opadowych od miejsca połączenia z kanałem odpływowym do wysokości 2 m. nad poziom terenu powinny być żeliwne.

(2) Powyżej 2 m. nad poziomem rury te mogą być wykonane z blachy cynkowej lub żelaznej ocynkowanej albo z innego odpowiedniego materjału.

(3) Połączenie rur spustowych żeliwnych z kanałem odpływowym powinny być uszczelnione na sznur smołowy, kit asfaltowy i cement, z rurą zaś wód opadowych z blachy cynkowej lub żelaznej ocynkowanej — na cement.

(4) Rury wód opadowych ustawione wewnątrz budynków, powinny być na całej swej długości żeliwne z uszczelnieniem na sznur i ołów.

§ 56. (1) Wszelkie materjały i urządzenia używane do robót kanalizacyjnych, powinny być wykonane z najlepszych gatunków i odpowiadać typom i wzorom ustalonym przez Polski Komitet Normalizacyjny.

(2) O zdatności materjałów i urządzeń, dotąd nieznormalizowanych, orzeka Zarząd Miejski.

§ 57. (1) Rury i kształtki kamionkowe powinny być starannie wyrobione z najlepszego materjału, dobrze wypalonego, obustronnie polewanego, bez pęknięć, skaz, pęcherzy, kamieni itp.

(2) Rury i kształtki powinny być typu kielichowego, o prawidłowem przekroju kołowem.

(3) Głębokość kielichów powinna być nie mniejsza niż 70 mm.; kielichy powinny być formowane jednocześnie z formowaniem rur lub kształtek.

(4) Wewnętrzna powierzchnia kielichów oraz zewnętrzna powierzchnia bosych końców rur i kształtek powinna posiadać odpowiednie rowki pierścieniowe na długości conajmniej 60 mm.

(5) Długość rur prostych nie powinna przekraczać 1 m., długość kształtek 0.6 m.

(6) Grubość ścianek rur kamionkowych powinna wynosić conajmniej:

przy	średnicy	100 mm.	—	15 mm.
„	„	150 „	—	17 „
„	„	200 „	—	19 „
„	„	250 „	—	22 „
„	„	300 „	—	25 „

(7) Postanowienia niniejszego paragrafu obowiązują do czasu ustalenia odpowiednich norm przez Polski Komitet Normalizacyjny.

§ 58. (1) Rury i kształtki żeliwne do robót kanalizacyjnych powinny być kielichowe, odlewane z czystego drobnoziarnistego surowca, o prawidłowym przekroju kołowym. Odlew powinien być gładki, czysty bez pęknięc, skaz, pęcherzy i t. p., pociągnięty od wewnątrz i zewnątrz lakierem asfaltowym na gorąco.

(2) Grubość ścianek rur żeliwnych powinna wynosić conajmniej:

przy	średnicy	50 mm.	—	5 mm.
„	„	70 „	—	5 „
„	„	100 „	—	6 „
„	„	150 „	—	6 „
„	„	200 „	—	6 „

(3) W przypadkach, w których warunki techniczne pozwalają na stosowanie lżejszego typu rur kanalizacyjnych, mogą być używane na przewody pionowe rury o następujących grubościach ścianek:

przy średnicy 50 mm. — 3.5 mm.
„ „ 70 „ — 3.5 „
„ „ 100 „ — 4.5 „
„ „ 150 „ — 4.5 „
„ „ 200 „ — 4.5 „

(4) Postanowienia niniejszego paragrafu obowiązują do czasu ustalenia odpowiednich norm przez Polski Komitet Normalizacyjny.

§ 59. (1) Rury ołowiane powinny być stosowane w następujących wymiarach:
wewnętrzna średn. 25 mm. grub. ścianek 3 mm.
„ „ 30 „ „ „ 3.5 „
„ „ 40 „ „ „ 4 „
„ „ 50 „ „ „ 4 „

(2) Postanowienia niniejszego paragrafu obowiązują do czasu ustalenia odpowiednich norm przez Polski Komitet Normalizacyjny.

§ 60. (1) Roboty kanalizacyjne powinny być wykonane z jaknajwiększą starannością i dokładnością.

(2) Dokładność niwelacji i kierunku przewodów powinna być zapewniona przez użycie celowników.

(3) Przy układaniu rury powinny być zwracane kielichami w kierunku przeciwnym do spadku przewodu. Rur nie wolno przecinać, natomiast powinny być stosowane odpowiednie krućce i kształtki.

§ 61. (1) Przy przeróbkach urządzeń istniejących mogą być stosowane przejściowo pewne ulgi, a mianowicie mogą pozostać:

a) istniejące rury spustowe, żeliwne i ołowiane, jeżeli znajdują się w dobrym stanie, nieprzepuszczają wody i powietrza i posiadają wymiary niewiele różniące się od wymiarów przepisowych; może to mieć miejsce nawet wtedy, gdy rury te nie odpowiadają niniejszym przepisom co do swej konstrukcji i średnicy i sposobu przeprowadzenia, jako to umocowanie do ścian i t. p. pozostawione jednak piony spustowe powinny być wyprowadzone ponad dach;

b) istniejące przewody podziemne odpływowe żeliwne lub kamionkowe lub betonowe, o ile znajdują się w dobrym stanie, nie przepuszczają wody i posiadają odpowiednie średnice, spadki i głębokości założenia pod powierzchnią ziemi;

c) istniejące ustępy wszelkiej konstrukcji, o ile znajdują się w dobrym stanie, są zaopatrzone w prawidłowo działające syfony i są należycie spłókiwane wodą;

d) zdatne do użytku zlewy kuchenne, umywalnie i wanny zaopatrzone w zamknięcia wodne, o ile znajdują się w dobrym stanie i są zabezpieczone przed zamarzaniem;

e) znajdujące się w stanie zdatnym do użytku wpusty, jeżeli są zaopatrzone w odpowiednie kratki, skrzynki do zatrzymywania osadów i syfony i jeżeli poziom wody odpowiada warunkom zabezpieczenia przed zamarzaniem.

(2) W każdym jednak razie wszystkie części starej kanalizacji powinny być zastąpione przez nowe przy pierwszej gruntownej zmianie instalacji, skoro się okaże, iż urządzenia kanalizacyjne na nieruchomości funkcjonują w sposób wadliwy.

III. Taryfa opłat.

§ 62. Za czynności związane z udzieleniem pozwolenia na budowę i używanie urządzeń kanalizacyjnych na nieruchomościach uiszczane są następujące opłaty:

1) Za udzielenie potrzebnych szczegółów sytuacyjnych, wysokościowych i innych do projektu urządzenia kanalizacyjnego zł. 5.

2) Za rozpatrzenie projektu urządzenia kanalizacyjnego zł. 5.

3) Za dozór Zarządu Miejskiego nad wykonywaniem budowy urządzenia kanalizacyjnego zł. 15.

4) Za przeprowadzenie rewizji budowy i szczelności urządzenia kanalizacyjnego zł. 20.

§ 63. Opłaty, o których mowa w § 28, uiszcza się w wysokości rocznie:

a) z nieruchomości zabudowanych, podlegających stałej opłacie wodociągowej, 40% tej opłaty,

b) z nieruchomości, zabudowanych zwolnionych od stałej opłaty wodociągowej, 40% opłaty za wodę według wskazań wodomierza,

c) z nieruchomości niezabudowanych, przyłączonych do sieci kanalizacji gminnej po 0.10 zł., w dzielnicach zaś IX, X, XI, XII, XIII, XIV, XV, XVI, XVII, XVIII, XIX, XX i XXI po 0.01 zł. od metra kwadratowego powierzchni.

§ 64. W przypadkach, nieokreślonych w niniejszej taryfie, Zarząd miejski będzie pobierał opłaty na podstawie osobnej umowy, zawartej z korzystającym z sieci kanalizacji gminnej.

Za roboty kanałowe, wykonane na koszt właścicieli nieruchomości Zarząd Miejski pobiera:

a) rzeczywiste koszty określone w § 10 wykonania przyłączenia do 10 mb., licząc od granicy nieruchomości do najbliższego kanału gminnego, z dodatkiem 20% tytułem należytości za dozór i administrację,

b) rzeczywiste koszty naprawy uszkodzenia urządzeń kanalizacyjnych gminnych, spowodowanego wadliwem działaniem urządzeń kanalizacyjnych na nieruchomości z dodatkiem 20 proc, tytułem należytości za dozór i administrację,

c) rzeczywiste koszty wykonania urządzeń kanalizacyjnych na nieruchomości z dodatkiem 20% tytułem należytości za dozór i administrację.

§ 66. (1) Wymienione w paragrafie 62 należytości płatne są przed wykonaniem żądanej czynności.

(2) Wymienione w § 63 należytości płatne są w terminach oznaczonych w nakazach zapłaty.

§ 67. W przypadkach zasługujących na uwzględnienie Zarząd Miejski może stosować ulgi przy ustalaniu i ściąganiu należności, przewidzianych w niniejszych przepisach.

IV. Postanowienia końcowe.

§ 68. Przepisy niniejsze wchodzą w życie z dniem ogłoszenia ich w Krakowskim Dzienniku Wojewódzkim.

§ 69. Z dniem wejścia w życie niniejszych przepisów tracą moc dotychczasowe przepisy, odnoszące się do pobierania opłat i do norm technicznych dla kanalizacji w Krakowie.

Za Ministra: *Wł. Korsak.*
Podsekretarz Stanu.

Zarządzenie powyższe zostało ogłoszone w Krakowskim Dzienniku Wojewódzkim Nr. 16, poz. 120 z dnia 1 sierpnia 1934 r.

85.

OKÓLNIK Nr. 64

Prezydenta miasta z dnia 27 sierpnia 1934 r. Nr. Prez. Zarz. og. 111/34 w sprawie zatrudniania robotników przy przetargowych robotach miejskich

Z dniem dzisiejszym zarządzam, by zarówno w warunkach przetargowych, jak też i w warunkach umownych z przedsiębiorcami wykonującymi roboty przetargowe dla Zarządu Miejskiego, zamieszczano klauzulę zobowiązującą przedsiębiorców do zatrudniania przy wspomnianych robotach robotników zamieszkałych na terenie Gminy miasta Krakowa.

86.

OKÓLNIK Nr. 65

z dnia 27 sierpnia 1934 r. Nr. Prez. Zarz. og. 114/34 w sprawie przestrzegania zarządzenia Prezydenta m. z dnia 19 marca 1924 r. L. 4533/24/I. b. o ograniczeniu czynności urzędowych Miejskiej Straży Pożarnej.

Stwierdziłem, że zarządzenie Prezydenta m. w nagłówku powołane nie jest ściśle przestrzegane, gdyż niektóre Wydziały i Biura Zarządu miejskiego żądają wydawania opinji w sprawach policji ogniowej od Miejskiej Straży Pożarnej, co jest niewłaściwością, która absorbuje organa Straży w czynnościach, do których nie są powołane, Urzędem bowiem, który sprawuje policję budowlaną i ogniową jest Budownictwo miejskie Oddział A.

Wobec powyższego zarządzam, aby we wszelkich sprawach związanych z policją ogniową zasięgać opinji Budownictwa m. Oddz. A. Przesyłanie do Straży Pożarnej aktów o badanie lokali przemysłowych itp. jest niedopuszczalne.

Wyjątkowo tylko w przypadkach, gdy chodzi o szczególne niebezpieczeństwo pod względem ogniowym i wydanie doraźnych zarządzeń, lub w przypadkach, gdy uprzednio Budownictwo m. Oddz. A. wyrazi zdanie, że należy zasięgnąć opinji Straży Pożarnej, należy przesyłać sprawę do Straży Pożarnej.

Również należy zaniechać wzywania Straży Pożarnej, aby dopilnowała wykonania poleceń wydawanych stronom.

Wykonania wszelkich nakazów dopilnować mają Budownictwo m. Oddział A. i Komisarjaty obwodowe, które o ile będzie chodziło o pomoc i interwencję Straży Pożarnej, przy wykonaniu zawiadamiać mają Straż Pożarną bezpośrednio osobiście i okazywać wydane w tym kierunku polecenia.

Straż Pożarna obowiązana jest tylko w tych przypadkach udzielić swej pomocy.

Do zarządzenia niniejszego należy się ściśle zastosować i przechować niniejsze w zbiorze normaljów.

87.

RUCH SŁUŻBOWY.

Przeniesieni w stan spoczynku.

1) Harasymczuk Mikołaj, monter z Elektr. m. z dniem 31/VIII. 1934 r.

2) Jamróz Józef, woźny m. z dniem 31/VIII. 1934 r.

3) Ochalski Franciszek, magazynier Elektr. m. z dniem 31/VIII. 1934 r.

4) Pawlusiak Józef, insp. liczników Elektr. m. z dniem 31/VIII. 1934 r.

5) Puchalski Stanisław, maszynista Elektr. m. z dniem 31/VIII. 1934 r.

6) Siuda Wojciech, woźny m. z dniem 31/VIII. 1934 r.

7) Tyrka Józef, nadstrażnik W. VIII. z dniem 31/VIII. 1934 r.

Przeniesieni w stan nieczynny.

1) Bielec Antoni, woźny m. z dniem 31/VIII. 1934 r.

2) Zawada Karol, woźny m. z dniem 31/VIII 1934 r.

Wystąpili.

1) Mazur Tadeusz, urzędnik kontr. z dniem 31/VII. 1934 r.

Przyjęci.

1) Dr. Wojakowski Wacław, urzędnik kontr. z dniem 20/VIII. 1934 r.

Pensje wdowie.

1) Ząbek Stanisława, wdowa po emer. adj. kanc. od dn. 1/VIII. 1934 r.

Zmarli.

1) Rutkowski Antoni, emeryt. kierownik pomp Wodoc. m. dnia 4/VIII. 1934 r.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

WYKAZ KONSENSÓW

na zamieszkanie, względnie użytkowanie wykonanych budowli, udzielonych w miesiącu sierpniu 1934 r.

I. Nowe domy.

1. Ul. Szlak L. or. 14 b, (Lsp. 307 Dz. V.) własność Skibniewskiej Anny i Kirschmayerówny Marji, dom 3-ch piętrowy (reskrypt Zarządu miej. z dnia 6 sierpnia 1934 r. Nr. Ba. Insp. 274/34/B).

2. Ulica Rzeszowska L. or. 8, (Lsp. 623 Dz. VIII.) własność Bronnerów Dawida i Sydneji, dom narożny 2 piętrowy (reskrypt Zarządu m. z dnia 27 sierpnia 1934 r. Nr. Ba. Insp. 103/34/A).

3. Ul. Pułaskiego L. or. 3, (Lsp. 299 Dz. XI.) własność Walenciaka Henryka, dom front. 2 piętrowy

(reskrypt Zarządu m. z dnia 18 sierpnia 1934 r. Nr. Ba. Insp. 37/34/D).

4. Ul. Ujejskiego Kornela L. or. 9, (Lsp. 259 Dz. XII.) własność Schindlerów Wincentego i Zofji, dom 3 piętrowy (reskrypt Zarządu m. z dnia 6 sierpnia 1934 r. Nr. Ba. Insp. 148/34/C).

5. Ul. Juljusza Lea L. or. 10a, (Lsp. 367 Dz. XV.) własność Bika Wojciecha dom 3 piętrowy z 4 piętrem w trakcie tylnym (reskrypt Zarządu m. z dnia 1 sierpnia 1934 r. Nr. Ba. Insp. 99/34/C).

6. Aleja Artura Grottgera L. or. 32b, (Lsp. 377 Dz. XV.) własność Czoppów Markusa i Reginy, dom 3 piętrowy (reskrypt Zarządu m. z dnia 2 sierpnia 1934 r. Nr. Ba. Insp. 238/34/C).

7. Ul. Urzędnicza L. or. 48, (Lsp. 385 Dz. XV.) własność Halberstamów Chaima Józefa 2-ga im. i Estery, dom 3 piętrowy w trakcie tylnym (reskrypt Zarządu m. z dnia 6 sierpnia 1934 r. Nr. Ba. Insp. 149/34/C).

8. Aleja Grottgera boczna L. or. 3, (Lsp. 386 Dz. XV.) własność Langroda Alfreda, dom 3 piętrowy (reskrypt Zarządu m. z dnia 6 sierpnia 1934 r. Nr. Ba. Insp. 51/34/C).

9. Ul. Gnieźnieńska L. or. 13a, (Lsp. 212 Dz. XVI.) własność Michalskiego Wincentego, dom 1 piętrowy (reskrypt Zarządu m. z dnia 20 sierpnia 1934 r. Nr. Ba. Insp. 297/33/C).

10. Ul. Obopólna L. or. 19, (Lsp. 223 Dz. XVI) własność Pawlikowskiej Rozalji, dom 1 piętrowy (reskrypt Zarządu m. z dnia 27 sierpnia 1934 r. Nr. Ba. Insp. 222/34/C).

11. Ul. W. Halczyna L. or. 27, (Lsp. 228 Dz. XVI.) własność Kirsch Róży, dom 1 piętrowy (reskrypt Zarządu m. z dnia 6 sierpnia 1934 r. Nr. Ba. Insp. 270/34/C).

12. Ul. Ks. Siemaszki L. or. 50, (Lsp. 452 Dz. XVII.) własność Ślusarczyk Elżbiety, dom 1 piętrowy (reskrypt Zarządu m. z dnia 31 sierpnia 1934 r. Nr. Ba. Insp. 117/34/B).

13. Ul. Prądnicka L. or. 4 (Lsp. 452 Dz. XVII.) własność Sp. Akc. „Herbewo", dom 5 piętrowy (reskrypt Zarządu m. z dnia 2 sierpnia 1934 r. Nr. Ba. Insp. 275/34/B).

14. Ul. Józefa Friedleina L. or. 43, Lsp. 456 Dz. XVII.) własność Ziętkiewicz Marji, dom 1 piętr. (reskrypt Zarządu m. z dnia 13 sierpnia 1934 r. Nr. Ba. Insp. 155/34/B).

15. Ul. Pod Fortem L. or. 13, (Lsp. 457 Dz. XVII.) własność Wodniaka Edwarda, część zachodnia parterowego domu (reskrypt Zarządu m. z dnia 2 sierpnia 1934 r. Nr. Ba. Insp. 282/34/B).

16. Ul. Prądnicka L. or. 55 (Lsp. 458 Dz. XVII.) własność Pawłowskiej Feliksy dom 1 piętrowy (reskrypt Zarządu m. z dnia 18 sierpnia 1934 r. Nr. Ba. Insp. 5/34/B).

17. Ul. Józefa Friedleina L. or. 45, (Lsp. 459 Dz. XVII.) własność inż. Domino Władysława, dom 1 piętr. (reskrypt Zarządu m. z dnia 27 sierpnia 1934 r. Nr. Ba. Insp. 187/34/B).

18. Aleja 29 Listopada L. or. 44b, (Lsp. 66 Dz. XVIII.) własność Jakubińskiego Piotra, dom 1 piętrowy (reskrypt Zarządu m. z dnia 16 sierpnia 1934 r. Nr. Ba. Insp. 276/34/B).

19. Aleja 29 Listopada L. or. 46b, (Lsp. 68 Dz. XVIII.) własność Krupowej Stefanji, dom parterowy (reskrypt Zarządu m. z dnia 18 sierpnia 1934 r. Nr. Ba. Insp. 27/34/B).

20. Ul. Racławicka L. or. 30, (Lsp. 451 Dz. XVII.) własność Dr. Małeckiego Aleksandra, dom 1 piętrowy z poddaszem (reskrypt Zarządu m. z dnia 25 sierpnia 1934 r. Nr. Ba. Insp. 159/34/B).

21. Ul. Jana Kasprowicza L. or. 3, (Lsp. 376 Dz. XIX) własność Górawskiego Zygmunta, dom 1 piętrowy z poddaszem (reskrypt Zarządu m. z dnia 10 sierpnia 1934 r. Nr. Ba. Insp. 319/34/B).

22. Ul. Lotnicza L. or. 14b, (Lsp. 377 Dz. XIX.) własność Różańskiej Zofji, dom 1 piętrowy (reskrypt Zarządu m. z dnia 4 sierpnia 1934 r. Nr. Ba. Insp. 267/34/B).

23. Ul. Rękawki L. or. 22, (Lsp. 614 Dz. XXII.) własność Stankiewicz Franciszki, oficyna parterowa (reskrypt Zarządu m. z dnia 20 sierpnia 1934 r. Nr. Ba. Insp. 107/34/D).

II. Nadbudowy, dobudowy i przebudowy.

1. Ul. Szujskiego L. or. 11, (Lsp. 149 Dz. IV.) własność Nowakowskiej Janiny, przebudowa suteren, parteru i 1 piętra oraz nadbudowa 2 piętra i dobudowa sklepów od strony ul. Rajskiej (reskrypt Zarządu m. z dnia 6 sierpnia 1934 r. Nr. Ba. Insp. 161/34/C).

2. Ul. Topolowa L. or. 11, (Lsp. 112 Dz. VI.) własność Sroki Teofila przebudowa ustępów, sionek i łazienek (reskrypt Zarządu m. z dnia 22 sierpnia 1934 r. Nr. Ba. Insp. 219/34/B).

3. Ul. Smoleńska L. or. 30, (Lsp. 267 Dz. XII.) własność Z. Waldmanna i Sp. wyciąg osobowy z popędem elektrycznym (reskrypt Zarządu m. z dnia 3 sierpnia 1934 r. Br. Ba. Marz. 159/34 R.).

4. Ul. Grzegórzecka L. or. 66, (Lsp. 117 Dz. XIX.) własność Rozmaryna Henryka, przebudowa budynku gospodarczego na mieszkanie w tylnej oficynie (reskrypt Zarządu m. z dnia 3 sierpnia 1934 r. Nr. Ba. Insp. 251/34/B).

Zmiany w stanie posiadania realności w Krakowie w lipcu 1934 r.

I. Przez kontrakt kupna.

1. Ogród lwh. 716/XV. przy ul. Urzędniczej nabyła Agata Rodakowa od Józefa Misiaka, za cenę 5.312 złotych.

2. Dom dwupiętrowy przy ul. Wrocławskiej-bocznej L. or. 4, L. sp. 449/XVII. nabył inż. Stanisław Zelena od Władysława i Marji Szumielewiczów za cenę 69.000 złotych.

3. Dom trzechpiętrowy (niewykończony) przy ul. Śląskiej L. or. 8, L. sp. 453/XVII., nabył Dr. Stanisław Górowski-Frommer od inż. Issera Harbanda i Teodora Silberberga za cenę 103.500 złotych.

4. Część ($^{38}/_{66}$) domu parterowego przy ul. Mogilskiej L. or. 103, L. sp. 75/XX., nabyli po ($^{19}/_{66}$) Chaim i Rozalja Lieberfreundowie od Marji z Lemlerów i Anny z Lemlerów Bauerowych za cenę 8.000 złotych.

5. Grunt lwh. 429/XV. przy ul. Józefitów nabyli po połowie Wilhelm Reder i Maurycy Statter od Adolfa,

Hermana, Jakóba, Maksymiljana i Henryka Finkelsteinów oraz Ewy z Finkelsteinów Zeimerowej za cenę 26.000 złotych.

6. Grunt lwh. 667/XV. przy ul. Józefitów nabyli po połowie Bernard i Diena Schneidrowie od Sary Leji 2-im Frischerowej, Saula Rafaela 2-im. Hirscha i Jakóba Schererów, Goldy Wolfgangowej, Adolfa, Hermana, Maksymiljana, Henryka i Jakóba Finkelsteinów oraz Ewy z Finkelsteinów Zeimerowej za cenę 26.000 złotych.

7. Grunt lwh. 427/XV. przy ul. Józefitów nabyli po połowie Herman i Franciszka Zinsowie od Stanisławy z Lamensdorfów Schererowej za cenę 25.500 złotych.

8. Część ($^{18}/_{64}$) domu trzechpiętrowego przy ul. Kołłątaja L. or. 2, L. sp. 56/VI., nabył Hirsch Scherer od Marji 1° Molknerowej 2° Schererowej i Ernestyny Riegelhauptowej za cenę 20.494 złotych.

9. Część ($^{4}/_{22}$) domu dwupiętrowego przy ul. Starowiślnej L. or. 81, L. sp. 397/VIII., nabyła Itel (Jetti) Schererowa od Henryka (Hune), Wiktora i Józefa Schererów oraz Anny (Chany) Scheinowej za cenę 3.000 zł.

10. Grunta lwh. 140 i 142/XV. przy ul. Urzędniczej nabyli po połowie Dr. Maksymiljan i Olga Willerowie od Towarzystwa Mieszkaniowego „Chram" za cenę 16.000 złotych.

11. Grunt lwh. 716/VIII. przy ul. Starowiślnej nabyli po połowie Leja i Marcin Heimanowie od Berty, Leonory recte Laji i Dr. Jakóba Tobiasza 2-im. Lewkowiczów oraz Celiny Libanowej za cenę 23.626 złotych.

12. Dom dwupiętrowy przy ul. Jakóba L. or. 11, L. sp. 182/VIII., nabyła Bejla Chana 2-im. Goldberg od Dawida Goldsteina za cenę 23.500 złotych.

13. Część ($^{96}/_{1920}$) domu parterowego przy ul. T. Kościuszki L. or. 65, L. sp. 8/XII., nabyła Franciszka Jamrozowa od Anny Brygowej i Anny Drozdowskiej za cenę 500 złotych.

14. Część ($^{1}/_{2}$) domu trzechpiętrowego przy ul. Józefa Dietla L. or. 32, L. sp. 59/VII., nabyła Tauba Lehrowa od Salomona Berischa 2-im. Possa, za cenę 41.750 złotych w złocie.

15. Część ($^{1}/_{5}$) domu dwupiętrowego przy ul. Szlak L. or. 36, L. sp. 175/V., nabył Stanisław Strączek od Józefa Dembowskiego za cenę 11.800 złotych.

16. Rolę lwh. 141/XXI. przy ul. Krzywda nabyła Płaszowska Fabryka Dachówek i Cegieł S. A. w Krakowie od Marjanny z Zemlów Tomanowej, za cenę 879 złotych.

17. Część ($^{1}/_{2}$) domu jednopiętrowego przy ul. Czarnowiejskiej L. or. 82, L. sp. 69/XIV., nabył inż. Franciszek Skalski od Wojciecha Konstantego 2-im. Skalskiego za cenę 6.000 złotych.

18. Grunt lwh. 300/XIV. przy ul. Piaski, nabyła Helena z Chilewskich Szczeniowska od Marcina i Antoniny Paździorów za cenę 7.500 złotych.

19. Parcelę lwh. 365/XIII. przy ul. Kamedulskiej, nabyli po połowie Józef i Tekla Bielowie od Marji z Bielów Wójcikowej za cenę 1.500 złotych.

20. Dom jednopiętrowy (w budowie) przy ul. Gramatyka L. or. 8 na lwh. 650/XVI., nabyli po połowie Dawid Bochenek i Mozes Braw od Magdaleny Rusinowej za cenę 34.500 złotych.

21. Grunt lwh. 865/XXI. przy ul. Golikówka, nabyli po połowie Jan i Marja Tomanowie od Adama Heretyka, Marji, Stanisława, Stefanji i Katarzyny Kuźmów za cenę 366 złotych.

22. Część ($^{1}/_{16}$) domu parterowego przy ul. Szwedzkiej L. or. 48, L. sp. 60/X., nabyła Leokadja Kubikówna od Józefa Kubika za cenę 1.500 złotych.

23. Dom dwupiętrowy przy ul. św. Benedykta L. or. 11, L. sp. 529/XXII., nabyli po połowie Abraham Leib 2-im. i Scheindla Beckowie od Tekli Hajtowej za cenę 58.000 złotych.

24. Dom parterowy przy ul. Rękawka L. or. 53, L. sp. 501/XXII., nabyli po połowie Henryk i Marja Stielowie od Ludwika Kapusty, za cenę 18.750 złotych.

25. Dom jednopiętrowy przy ul. Lubicz L. or. 21, L. sp. 159/VI., nabyli po połowie Ewa i Barbara Rossknecht od Heleny Potockiej, Anny z Potockich Skarbek-Borowskiej, Elżbiety i Stanisława Badenich za cenę 80.000 złotych.

26. Dom trzechpiętrowy przy ul. Nowowiejskiej L. or. 6, L. sp. 384/XV., nabyli po połowie Dr. Maksymiljan i Dr. Stella Rose od Marji Billowej za cenę 79.000 złotych.

27. Dom parterowy przy ul. Rzeczysko L. or. 10, L. sp. 122/XX., nabyli po połowie Stanisław i Franciszka Golonkowie od Anny ze Schlebnerów Pietrzykowej za cenę 5.700 złotych.

28. Część ($^{1}/_{4}$) gruntu lwh. 324/XV. przy ul. Czarnowiejskiej nabyła Stefanja z Tillesów Hausnerowa od Malwiny z Schenkerów Eksteinowej za cenę 18.000 złotych.

29. Dom parterowy przy ul. Żytniej L. or. 9, L. sp. 58/XVIII. oraz drogę twh. 210/XVIII., nabyła Olga Krzykowska od Karola Podkopały za cenę 36.500 złotych.

30. Grunta lwh. 358 i 250/XII. przy Al. Z. Krasińskiego nabyli ($^{1}/_{2}$) Adolf Immerglück, zaś Dr. Maurycy i Dr. Dora Haberowie po ($^{1}/_{4}$) od Towarzystwa Szkoły Ludowej za cenę 104.000 złotych.

31. Rolę lwh. 980/XVII. przy ul. Litewskiej nabył Stanisław Dymek od Florentyny Franciszki 2-im. Tomsowej, Marjanny Wójcikowej i Leonji Ewy 2-im. vel Eleonory Sporkowej za cenę 3.745 złotych.

32. Rolę lwh. 981/XVII. przy ul. Wrocławskiej-bocznej nabyła Bronisława Okrutniakowa od Florentyny Franciszki 2-im. Tomsowej, Marjanny Wójcikowej i Leonji Ewy 2-im. vel Eleonory Sporkowej za cenę 8.015 złotych.

33. Ogród lwh. 982/XVII. przy ul. Łokietka nabył inż. Adam Lityński od Lucjany, Heleny i Stanisława Rybińskich za cenę 10.200 złotych.

34. Rolę lwh. 983/XVII. przy ul. Wrocławskiej nabyli po połowie Józef i Wiktorja Lipiarzowie od Franciszki z Worytkiewiczów Oprychowej za cenę 889 zł.

35. Rolę lwh. 984/XVII. przy ul. Litewskiej nabył Mikołaj Sobieraj od Piotra i Anny Rosołów, za cenę 1.900 złotych.

36. Rolę lwh. 388/XX. przy ul. Grzegórzeckiej nabyła Katarzyna z Figlarzów Kmiecikowa, od Jana i Katarzyny Pająków, za cenę 2000 złotych.

37. Ogród lwh. 720/XV. przy ul. Kazimierza Wielkiego nabył Michał Jaźwiecki od Józefy z Makowskich Gollenhoferowej, z cenę 2.310 złotych.

38. Dom dwupiętrowy przy ul. Pędzichów L. or. 7, L. sp. 161/V. nabyli po połowie Józef i Rozalja Żurkowie od Janiny z Rożnowskich Dunikowskiej za cenę 140.000 złotych.

39. Dom trzechpiętrowy przy ul. Szerokiej L. or. 9, L. sp. 228/VIII. nabyli Gitla Waks (4/6), zaś Sara Ryfka 2-im. Kapłan i Małka Neuwirth po (1/6) od Zofji z Królikowskich Bujakowej, za cenę 52.000 złotych.

40. Dom czteropiętrowy przy ul. Starowiślnej L. or. 69, L. sp. 228/VIII. tymcz. nabył Karol Zajączkowski od Zofji z Królikowskich Bujakowej, za cenę 106.000 zł.

41. Rolę Lwh. 106/XVI. przy ul. Przeskok nabyli po połowie Franciszek i Stefanja Dąbrowscy od Anny z Szymskich Elznerowej, z cenę 2.500 złotych.

42. Rolę lwh. 1844/XXI. przy ul. Płaszowskiej nabyła Władysława Zinmalowa od Józefa i Barbary Byków, za cenę 667 złotych.

43. Dom jednopiętrowy przy ul. św. Bronisławy L. or. 15, L. sp. 236/XII. nabyła Karolina Haberowa od Stanisława Gędzierskiego, za cenę 47.500 złotych.

44. Dom jednopiętrowy przy ul. Jadwigi z Łobzowa L. or. 7, L. sp. 181/XVI. nabyła Marja Langdowa od Edwarda Mieczysława 2-im Mohra i Wandy Rauszerowej, za cenę 33.000 złotych.

45. Dom dwupiętrowy przy ul. Senatorskiej L. or. 4a, L. sp. 204/XII. nabyła Anna Silbiger od Ignacego Woła, za cenę 3.500 dolarów.

46. Dom czteropiętrowy przy ul. Batorego L. or. 17, L. sp. 519/IV. nabyli po połowie Mieczysław i Wanda Dobijowie od Firmy „Caro" Ska dla popierania i prowadzenia Handlu bydłem i mięsem, za cenę 400.000 złotych w złocie.

47. Domy, parterowy przy ul. Kazimierza Wielkiego L. or. 113, L. sp. 294/XV. oraz jednopiętrowy przy ul. Kazimierza Wielkiego L. or. 115, L. sp. 99/XVI. nabyła Zofja Ścigalska od Marji Kwaśnickiej, za cenę 18.000 złotych.

48. Część (1/3) domu trzechpiętrowego (w budowie) przy ul. Szopena L. or. 3, L. sp. 368/XV., nabył Antoni Blümel od Dr. Karola Osieka, za cenę 25.000 złotych.

49. Parcelę budowlaną lwh. 721/XV. przy ul. Lenartowicza, nabył Dr. Michał Lisocki od Gminy stoł. król. m. Krakowa, za cenę 30.039 złotych.

50. Rolę lwh. 297/XVIII. przy ul. Wiśniowej, nabyli po połowie Józef i Zuzanna Żmudkowie od Zygmunta Wienera, Marji Matyldy 2-im Rothweinowej, Debory i Izaaka Klebanów, za cenę 4.710 złotych.

51. Rolę lwh. 1228/XXII. przy ul. Łagiewnickiej, nabyli po połowie Wojciech i Stefanja Dyląngowie od Józefa i Honoraty Czyżowskich, za cenę 5.492 złotych.

52. Grunt lwh. 1229/XXII. przy ul. Płaszowskiej, nabyła Gmina miasta Krakowa od Skarbu Państwa, za cenę 8.900 złotych.

53. Rolę lwh. 1230/XXII. przy ul. Płaszowskiej, nabył Skarb Państwa od Gminy miasta Krakowa, za cenę 4.440·50 złotych.

54. Parcele grunt. lwh. 1226/XXII. oraz część (2/24) lwh. 1227/XXII. przy ul. Łagiewnickiej, nabył Franciszek Chudyba od Jana i Karoliny Zacharów, za cenę 1.500 zł.

55. Łąkę lwh. 545/XIX. przy ul. Glinianej, nabył Tadeusz Mikołajski od Klary Kowarowej i Wandy Hanakowej, za cenę 1.008 złotych.

II. Przez inne umowy.

1. Dom trzechpiętrowy przy ul. Grodzkiej L. or. 49, L. sp. 104/I., wartości 53.425 złotych, nabyła Adela Pretzel od Ignacego i Adeli Uretzlów w zamian za dom trzechpiętrowy przy ul. Florjańskiej L. or. 31, L. sp. 358/I., wartości 53.487 złotych.

2. Grunt lwh. 17/X. przy ul. Kobierzyńskiej, wartości 11.000 złotych, nabyła w drodze darowizny Eleonora Szafarska od Józefa Szafarskiego.

3. Część (3/48) domu parterowego przy ul. Ogrodowej L. or. 8, L. sp. 145/V., wartości 2.000 złotych, nabyła w drodze darowizny Anna Landau od Alfreda Landaua.

4. Dom parterowy przy ul. Skwerowej L. or. 12, L. sp. 275/XI., ogród lwh. 187/XVIII. oraz grunt lwh. 220/XVIII. łącznej wartości 9.500 złotych, nabyła w drodze darowizny Bronisława Antonina 2-im Gebauerowa od Józefa Gebauera, Bronisławy z Dygów Gebauerowej i Antoniny Bronisławy 2-im. Gebauerowej.

5. Części (3/64) domu parterowego przy ul. Krakowskiej L. or. 46, L. sp. 18/VIII., ogrodu lwh. 447/VIII. przy tejże ulicy oraz domu jednopiętrowego przy ulicy Trynitarskiej L. or. 4, L. sp. 492/VIII. łącznej wartości 7.000 złotych, nabyła w drodze darowizny Marja z Langroców Weibergowa od Mojżesza Langrocka.

6. Dom parterowy przy ul. Bronowickiej L. or. 21, L. sp. 160/XVI., oraz grunt lwh. 399/XVI. przy tejże ulicy, łącznej wartości 10.000 złotych nabyła w drodze darowizny Elżbieta Przęczkówna od Piotra i Stanisławy Przęczków.

7. Rolę lwh. 978/XVII. wartości 2.000 złotych nabyła Stefanja Dymkówna od Karoliny z Sikorów Dymkowej.

8. Ogrody lwh. 572 i 720/XV. przy ul. Kazimierza Wielkiego, wartości 1.500 złotych nabyła w drodze darowizny Bronisława Jaźwiecka od Michała Jaźwieckiego.

9. Grunt lwh. 716/XV. przy ul. Juljusza Lea, wydzielony jako nowe cialo hipoteczne z realności lwh. 62/XV. otrzymał z tytułu podziału Józef Misiak, pozostałe części zostały nadal własnością Zofji i Marji Misiak (ogólna wartość podano 5.614 złotych).

III. Przez śmierć właściciela.

1. Role lwh. 185/XXI. i 450/XXI. przy ul. Gromadzkiej, wartości 800 złotych nabyli po 1/4 Jozef, Michał, Jakób i Aniela Bogumiłowie w spadku po ś. p. Katarzynie Mazurkowej.

OKÓLNIKI MINISTERSTWA SPRAW WEWNĘTRZNYCH.

W dziennikach urzędowych Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z miesiąca sierpnia 1934 r. znajdują się następujące okólniki i pisma okólne, z których treścią należy zapoznać się:

Dziennik Urzędowy Min. Spraw Wewnętrznych Nr. 21.

poz. 199 — Pismo z dnia 28 lipca 1934 r. o zakładaniu urządzeń telefonicznych (GB. 48-44).

Dziennik Urzędowy Min. Spraw Wewnętrznych Nr. 21.

poz. 199 — Pismo z dnia 28 lipca 1934 roku o zakładaniu urządzeń telefonicznych (GB. 48-44).

Dziennik Urzędowy Min. Spraw Wewnętrznych Nr. 22.

poz. 204 — Okólnik Nr. 108 z dnia 10 sierpnia 1934 r. o komunalnych opłatach administracyjnych za udzielanie władzom skarbowym informacyj adresowych (SF. 67-13-3).

poz. 205 — Okólnik Nr. 109 z dnia 17 sierpnia 1934 r. o zwalczaniu żebractwa i włóczęgostwa nieletnich (AP. 25-8).

Dziennik Urzędowy Min. Spraw Wewnętrznych Nr. 23.

poz. 209 — Okólnik Nr. 110 z dnia 24 sierpnia 1934 r. o ustalaniu przynależności państwowej osób urodz. w Stanach Zjedn. A. P. (tryb postępowania) (Nr. Wojsk. D. 4/4/1).

poz. 210 — Okólnik Nr. 111 z dnia 25 sierpnia 1934 r. o przejazdach niezamożnych poborowych koleją, zwrot kosztów gminom (Nr. Wojsk. A. 8/20/2).

poz. 114 — Pismo z dnia 18 sierpnia 1934 r. o moratorjum mieszkaniowem dla bezrobotnych (Nr. Apr. 78/201).

poz. 216 — Pismo z dnia 23 sierpnia 1934 r. o zwolnienie od podatku komunalnego materjałów przeznaczonych do budowy dróg (Nr. SF, 33/36/17).

Komunikat.

LEGJONY A HUCULSZCZYZNA.

Pod tem hasłem organizuje Koło Legjonowe Twa Przyjaciół Huculszczyzny we Lwowie wespół z Lwowskiem Twem Fotograficznem wystawę fotograficzną połączoną z konkursem o nagrody za najlepsze zdjęcia. Celem wystawy jest zebranie materjału dotyczącego chlubnej tradycji bojowej Żelaznej Karpackiej Brygady Legjonów, by utrwalić na zawsze każdy przejaw i ślad każdy, kędy kroczył czyn Legjonów.

Otwarcie wystawy nastąpi 11 listopada 1934 r. we Lwowie.

Obejmuje ona 3 kategorje zdjęć a to:

1) zdjęcia pamiątkowe z pobytu II. Brygady Leg. w Karpatach,

2) zdjęcia pamiątkowe zabytków Huculszczyzny,

3) zdjęcia artystyczne krajobrazu, typów dzisiejszej Huculszczyzny i t. p.

Piękna idea, wzniosły cel kulturalny i artystyczny, powaga Komitetu Honorowego Wystawy z JWPP. Inspektorem Armji Gen. Dyw. Rummlem Juljuszem, Wojewodą Beliną-Prażmowskim, Dowódcą O. K. VI. Gen. Bryg. Popowiczem Bolesławem i Prezydentem Miasta Drojanowskim Wacławem, sprężysty Komitet Organizacyjny z przewodniczącym Gen. Dyw. Czumą Walerjanem na czele, oraz bardzo piękne i cenne nagrody zachęcą jaknajliczniejsze rzesze zwolenników fotografji do udziału w tym konkursie.

Po szczegółowe prospekty i warunki konkursu, należy się zgłaszać: w „Foto-Radjo-Palace" Lwów, Redakcji Ilustrowanego Kurjera Krakowskiego oraz w biurze Polskiej Agencji Telegraf. we Lwowie.

ADRES REDAKCJI I ADMINISTR.: KRAKÓW ZARZĄD MIEJSKI W ST. KR. M. KRAKOWIE, BIURO PREZYDJALNE. TEL. NR. 125-05

PRENUMERATA: ROCZNA WYNOSI 12 ZŁ., (Z PRZESYŁKĄ POCZTOWĄ 14 ZŁ.), CENA JEDNEGO EGZEMPLARZA 1 ZŁ

SPRZEDAŻ DZIENNIKA ORAZ PRZYJMOWANIE ZGŁOSZEŃ NA PRENUMERATĘ USKUTECZNIA DZIENNIK PODAWCZY ZARZĄDU MIEJSKIEGO.

Nakładem stoł. król. miasta Krakowa. — Czcionkami Drukarni Muzeum Przemysłowego w Krakowie, ulica Smoleńska Nr. 9.